

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

In idem, Sermo LX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

gloriam prædicemus. *Et sanctam Ecclesiam.* Credimus Ecclesiam, quam Christi receptam, confirmatam credimus, & cõfitemur in gloriam. *Remissionem peccatorum.* In nouum hominem nasciturus, antiqui reatus, peccati veteris quid habebit? qui præterita sibi remissa non credit debita, dubitat percipere se futura. *Carnis resurrectionem.* Crede homo de morte resurgere te posse, quia antequam viueres nil fuisti: aut quare dubitas quod resurgas, cum tibi totum quod in rebus est quotidie sic resurgat? Sol occidit, & resurgit: dies sepelitur & redit: menses, anni, tempora, fructus, semina, cum transeunt ipsa moriuntur, cum redeunt sua ipsa morte reuiuiscunt, & vt resurrecturum te iugi, & vernaculo instruaris exemplo, quoties dormis, & vigilas, toties moreris & resurgis. *Vitam æternam: Amen.* Necessè est vt qui resurgit, viuat in æternũ, quia si in æternum nõ viueret, non vitæ resurgeret, sed morti. Signate vos. Hoc spei pactum, hoc salutis placitum, hoc vitæ symbolum, hanc fidei cautionẽ mēs teneat, conseruet memoria ne diuinitatis pretiosum munus depreciet charta vilis, ne mysterium lucis atrum tenebret atramentum, ne secretum Dei habeat indignus & profanus auditor. Si mihi silentium semper vestra charitas sic præberet, ad omnes tractatus mei sermonis vester perueniret auditus, sed Deus noster & mihi fiduciam dicendi, & vobis audiendi, desiderium donare dignetur.

In idem, Sermo LX.

SI Cananitis mulier clamore subito, repentina si- *Matt. 15.*
 de iuuante Christo, & quod petebat, accepit: &
 quod negabatur, extorsit: si Æthiops spado arcanũ vi- *Actor. 8.*
 talis lauacri præteriens inuenit in via, rapuit in tráfitu,
 si Cornelius

Actor. 10. si Cornelius Centurio antequam intraret baptisma,
Luc. 23. peruenit ad spiritum, si latro in ipso momento, mor-
 tis Paradisum inuasit, & vitam vobis, in articulo tem-
 poris quam quæritis, quis negabit? Ex fide ergo acci-
 pite fidem, & vt fidei mysterium scire possitis, ac-
Deu. 32. cessu temporis laborate. Moyses laturus legem cœ-
Iuxta lum vocat & terram: sacerdos quid inuocabit gra-
LXX. tiam prolaturus? Ille dixit, attende ad cœlum, & lo-
 quar: & audiat terra verba ex ore meo: ego dicam,
 attende Deus, loquar: & audiat homo verba ex ore
 meo. Ille dixit, Expectetur sicut pluuia eloquium
 meum: & descendant sicut ros verba mea: ego di-
 cam, veniat sicut ros spiritus tuus: & inundet si-
 cut flumen gratia tua: fiatque nunc cœlestis verbi vn-
 da saliens in vitam æternam. Ille dixit, quia nomen
 Domini inuocaui, date magnificentiam Deo nostro:
 ego dicam, quia fidem inuocaui, date credulitatem
 Deo vestro. Et quia nauigia corporum nostrorum
 quadragesimæ sunt curata ieiunio, necesse est vt pla-
 citum fidei, symbolum cœlestis commercij iam di-
 camus, quatenus sub certa spe per tota mundi æquo-
 ra, per infidos sæculi fluctus lucra mansura sæculis
 conquiramus. Accipite ergo fidem, expectate rem:
 quia cui fides non præcedit in semine, res ei non se-
 quitur in fructu. Signate vos. Sermo creat audi-
 tum, auditus concipit fidem, credulitatem parturit
 fides, confessionem credulitas nutrit, confessio per-
 petuam dat salutem. Hinc est quod meo, vestroque ore
 occurrit sic sibi fides, credulitas sic amplectitur se,
 salus se confessionis osculo sic salutat. *Credo in Deum*
Patrem omnipotentem. Hæc vox totum Trinitatis fa-
 tetur & aperit sacramentum. Deum dicit, non Deos,
 quia vnum Deum in Trinitate credit Christiana fi-
 des, scit patrem, scit Filium, scit Spiritum sanctum,
 deos

deos nescit. Diuinitas in personis trina est, sed vna est in Trinitate diuinitas: personis Trinitas distincta est, non est diuisa substantiis: Deus vnus est, sed Trinitate: Deus solus est, sed non solitarius: diuinitas nec Trinitate diuiditur, nec confunditur vnitatem: hæc sentit fides cum dicit, *Credo in Deum*. Mox addidit, *Patrem*. Qui credit patrem esse, filium confitetur: qui credit patrem & filium, ætates non sentiat: gradus non cogitet, non tempora suspicetur, non conceptum quærat, nesciat partum: qui Deum credit, diuina confessus est, non humana. Sed dicit hæreticus: quomodo pater, si non præcedit? quomodo filius si non sequitur? quomodo non dat initium, qui generat? quomodo quod generatur, principium à generante non sumit? Hoc ratio docet, hoc natura probat. Erras hæretice, hoc habet humana ratio, non habet hoc diuina: hoc accipit natura mundi, deitatis non recipit hoc natura, fragilitas humana cõcipitur, & cõcipit; parturitur, & parturit: generatur, & generat: accipit initium, & dat finem: mortem suscipit, & refundit: & reseruat in sobole quicquid suæ conditionis est, & naturæ. Deus verò pater non genuit in tempore, quia tempus ignorat: non dedit initium qui initium nescit: non transfudit finem, qui non habet finem: sed sic genuit ex se filium, vt totum quod in se erat, esset: & maneret in filio. Honor geniti, generantis honor est: perfectio geniti, generantis forma est: minoratio geniti reuelat ad generantis iniuriam. Sed hæc audiens hæretice non dicas, quomodo ista sint: dixisti Deum, credidisti patrem: omnipotentem confessus es: si dubitas, mentitus es: credo si dicis, quomodo nõ credis, si discutis? si putas impossibile, omnipotentiã quam cõfessus es, sustulisti: sed nos qui patrem, & filium, & Spiritũ sanctum

vnius

vnus maiestatis & gloriæ confitemur, fidem domini-
ci corporis iam loquamur. *Et in Iesum Christum ti-
lulum eius unicum Dominum nostrum.* Posteaquam Dei
filius sicut pluuia in vellus toto diuinitatis vnguen-
to nostram se fudit in carnem, ab vnguento nun-
cupatus est Christus: & huius nominis extitit solus
auctor, qui sic Deo superflus est, & infusu, vt ho-
mo, Deusque, esset vnus Deus. Hoc ergo vnguenti
nomen effudit in nos, qui à Christo dicimur Chri-
stiani: & impletum est illud quod cantatur in Canti-
cis Canticorum. Vnguentum effusum est nomen
tuum. *Et in Christum Iesum filium eius.* Illud sacramenti
nomen est, hoc triumphum: nam sicut à Deo vnctus no-
men sortitur ex vnguine, ita cum salutem perditam
mundo reddidit, à saluando nomen saluatoris assu-
mit. Sape iam diximus, quod Iesus Hebraica lingua
dicitur, Saluator dicitur hoc Latina. *Et in Christum Ie-
sum filium eius.* Cuius? vtique Dei patris: cum dicis
ergo in Iesum filium eius, confiteris Iesum qui na-
tus est de Maria Dei esse filium. Caue ergo ne am-
pius sentias in Christo quod homo fuit, sed sem-
per quod Deus sit, confitere; Apostolo sic dicente: *Et
si nouimus Christum secundum carnem, sed iam nunc
non nouimus. Vnicum Dominum nostrum.* Hoc con-
uenit ad vtrumque: quia & vnicus patris est, & v-
nicus Dominus noster est: alij filij, alij domini esse
per gratiam perceperunt: solus Christus esse filius,
esse dominus habet, & possidet per naturam. *Qui
natus est de Spiritu sancto ex Maria virgine.* Si iusta
Euangelistam quod in ea natum est, de Spiritu san-
cto est, quia, Deus spiritus est, hæreticus iam Deum
natum virginea confiteatur ex carne: neque amplius
coelestem, sterium, virginitatis partum, trahat ad cõ-
ceptum mundi, ad terrenæ fragilitatis iniuriã. *Qui sub
Pontio*

2. Cor. 3.

Matt. 1.

Ioan 4.

Pontio Pilato crucifixus est & sepultus. Nomen iudicis audis vt tempus passionis agnoscas: audis crucifixum, vt ex mortis ignominia magnitudinem sentias charitatis: mortemque quæ per lignum venit, mortificatam scias esse per lignum; & credas maiora tibi esse reddita per crucis arborem, quam perdidisse te per Paradisi arborem suspirabas: sepultum dicis, vt veram carnem Christi, mortemque non perfunctoriam probet confessio sepulturæ, mortem suscepisse & vicisse, intrasse inferos & rediisse, venisse in iura tartari, & tartari iura soluisse, non est fragilitas, sed potestas. Confiteris *die tertia resurrexisse*, vt intelligas resurrectione Christi totius Trinitatis fuisse victoriam. Dicis *ascendisse in caelos*, vt cœli dominum credas: vt vnde venerat rediisse fatearis, quia superato diabolo, calcata morte, liberato mundo, super cœlos triumphat Christus, qui victus putabatur in terris. Clamas, *Sedet ad dexteram patris.* Vt quia patris & filij vna est deitas, par potestas, in cœlesti consessu nulla sit sinistra sessionis iniuria. *Inde venturus est iudicare viuos & mortuos.* Quia veniente Christo resurgent mortui, siltetur viui, vt pariter causas reddant de suorum ratione factorum. Et quia dominici corporis iam diximus sacramentum, ad confitendum deitatem spiritus perueniamus. *Credimus in Spiritum sanctum.* Quem Deum nobis inclamat vox diuina: cum dicit, Quia Deus spiritus est. *Credimus in sanctum Spiritum.* Quem Propheta cooperatorem patris & filij se decantat. Verbo Domini cœli firmati sunt, & spiritu oris eius omnis virtus eorum. Totus Deus, totaque Dei virtus est, qui creator cœlestium probatur esse virtutum: *Credimus sanctam Ecclesiam.* Quam sic in se suscepit Christus, vt eam diuinitatis suæ faceret esse consortem. *Credimus remissionem peccatorum.*

Ioan. 4.

Psal. 32.

N s

Quia

Quia qui per Christum, & Ecclesiam in nouum hominē fuerit natus, veteris delicti nil habebit. *Credimus carnis resurrectionē.* Vt credamus passionis, mortis, resurrectionis Christi hanc fuisse causam, vt nos resurgeremus ex mortuis. Resurget caro, resurget, vt ipsi sumus, vt agnitio maneat personarum, vt & martyr de persecutoris pœna lætitiā sumat, & persecutor sumat de martyris honore supplicium. *Credimus vitam eternam.* Quia post resurrectionem nec bonorum finis est, nec malorum. Signate vos. Fidem quam credimus & docemus, non atramento, sed spiritu, committamus pectori, non chartæ demus memoriæ, non libro, ne diuinum munus violent res humanæ, ne cœleste secretum arbiter profanus assumat: ne quod est credentibus ad vitam, existat perfidis ad ruinam. Sol lippientibus oculis non lucem tribuit, sed tenebras: vinum vires febrientium non reparat, sed eneruat: sine medico vitæ poculum fit lethale, sic perfidis perniciosum est sine fide fidei sacramentum. Sicut dicit Apostolus, capiatur fides ex auditu: auditus autem capiatur ex verbo, & vitæ placitum, pactum fidei, lex salutis non hæreat morituris, sed viuis sensibus affigatur.

In idem, Sermo L XI.

Actor. 9. **N**isi me solaretur beati Pauli subita & inopinata conuersio, vix crederem tam facile vos de terrena labe in cœlestem posse gloriam commutari. Illum namque de persecutore mox Apostolum præstitit repentina confessio, & Ecclesiæ dedit insignem magistrum, quem furentem Christiani nominis inuenerat vastatorem. Nec minus animat me illius spadonis exemplum, quem fides antè rapuit ad gratiam, quam *Luc. 23.* currus ad Indiam, domumque reuocaret. Accedit
i illud